

ՏԴ 821.111-93 Քիփլինգ
ԳՄԴ 84(4ՄԲ)-4
Ք 530

Առաջին անգամ հրատարակել է Մայլիս Կելլի հրատարակչությունը
Copyright © Miles Kelly Publishing Ltd 2020
© Բուկինիստ, 2023

Անգլերենից թարգմանեց Անահիտ Ղազարեցյանը

Խմբագիր՝ Օվսաննա Թերզյան
Չափաժոն տեքստերի խմբագիր՝ Նորայր Ենգիբարյան
Վերստ. սրբագրիչ՝ Տիրուհի Նազարեթյան
Էջադրող՝ Նարինե Հովհաննիսյան
Տեխն. խմբագիր՝ Հեղինե Մեղոյան

Ավագ դիզայներ՝ Ռոբ Հեյլ
Կազմի ձևավորումը՝ Ջո Փերրի, Այվոթեյթ Արթ
Նկարազարդումը՝ Էսթեր Գարսիա Կորտեզի

Աշխարհահռչակ անգլիացի գրող, բանաստեղծ, Նոբելյան մրցանակի դափնեկիր Ռադյարդ Թիփլինգի «Ջունգլիի գիրքը. Մաուզլիի պատմությունը» հեքիաթային վիպակը դասվում է համաշխարհային գրականության շարքը՝ ի թիվս բազում այլ հեղինակների ստեղծագործությունների: Այն Ջունգլիներում ապրող «մարդու ձագի» Մաուզլիի՝ արկածներով լի կյանքի մասին է, որը ներկայացված է շատ հետաքրքիր ու գեղեցիկ պատմություններով:

Հեքիաթային վիպակը հրատարակված է կրճատ տարբերակով:

ISBN 978-9939-66-391-3

bookinist

WWW.BOOKS.AM

Բոլոր հեղինակային իրավունքները պահպանված են:
Այս հրատարակության ոչ մի բաժին չի թույլատրվում կրկնօրինակել, պահել տեղեկատվության որոնման համակարգում կամ փոխանցել որևէ ձևով՝ էլեկտրոնային, մեխանիկական, լուսապատճենված, ձայնագրված կամ այլ տարբերակով՝ առանց հեղինակային իրավունքի սեփականատիրոջ կողմից տրված գրավոր թույլտվության:

Ջոնսոնի գիրքը

Մաուզլիի պատմությունը

Ռադյարդ Բիպլինգ

Նկարազարդումները՝
Էսթեր Գարսիա Կորտեսի

bookinist

Բովանդակություն

Մանուկների եղբայրները 6

ՄԻՈՆՅԱՆ ՈՂՄԱԿԻ ՈՐՄԻ ԵՐԳԸ 55

Կապի որսը 56

ԲԱՆԴԱՐ-ԼՈՔՆԵՐԻ
ՃԱՆԱՊԱՐՀԻ ԵՐԳԸ 116

«Վա՛գր, վա՛գր» 118

ՄԱՈՒԳԼԻԻ ԵՐԳԸ, ՈՐ ԵՐԳԵՑ
ԽՈՐՀՐԴԻ ԺԱՅՈՒՆ՝ ՇԵՐ ԽԱՆԻ
ՄՈՐԹՈՒ ՎՐԱ ՊԱՐԵԼԻՍ 157

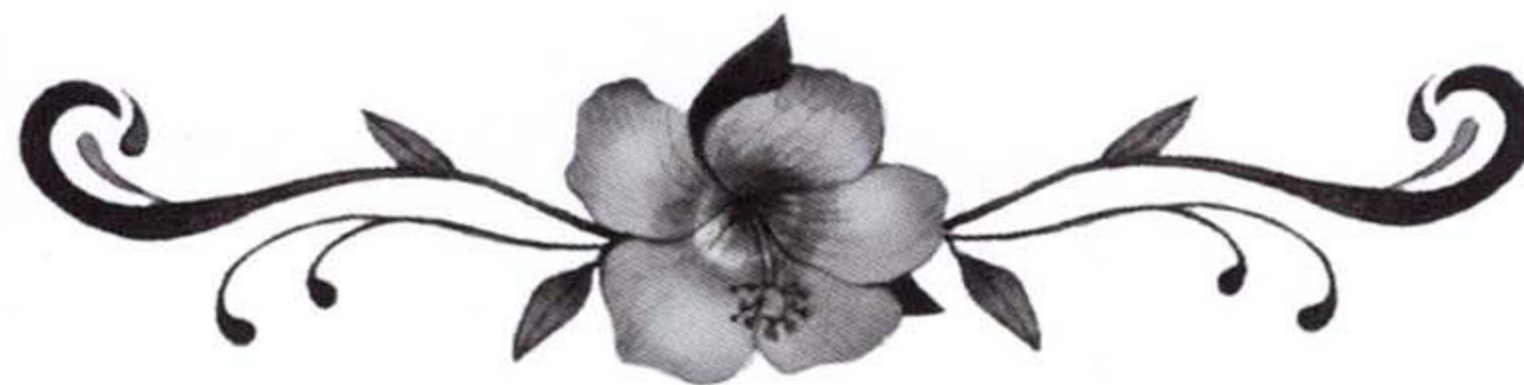
ՄառԳրի
Եղբայրները

ՄԱՈՒԳՎԻ ԵՊԲԱՅՐՆԵՐԸ

Ուրուր Չիլն է գիշեր բերում,
Մասնագ Չղջիկն է բաց թողնում այն,
Լուռ է գոմում, խրճիթներում,
Քնի մեջ է աշխարհն համայն:
Ժամն է ուժի՝ հպարտ, հզոր,
Ընդդեմ ճանկի ու ճիրանի,
Հաջողակ որս նրան, ով որ
Օրենքն այս կպահպանի:

ՋՈՒՆԳԼԻԻ ԳԻՇԵՐԱՅԻՆ ԵՐԳԸ

Ջուհագլիի գիրքը

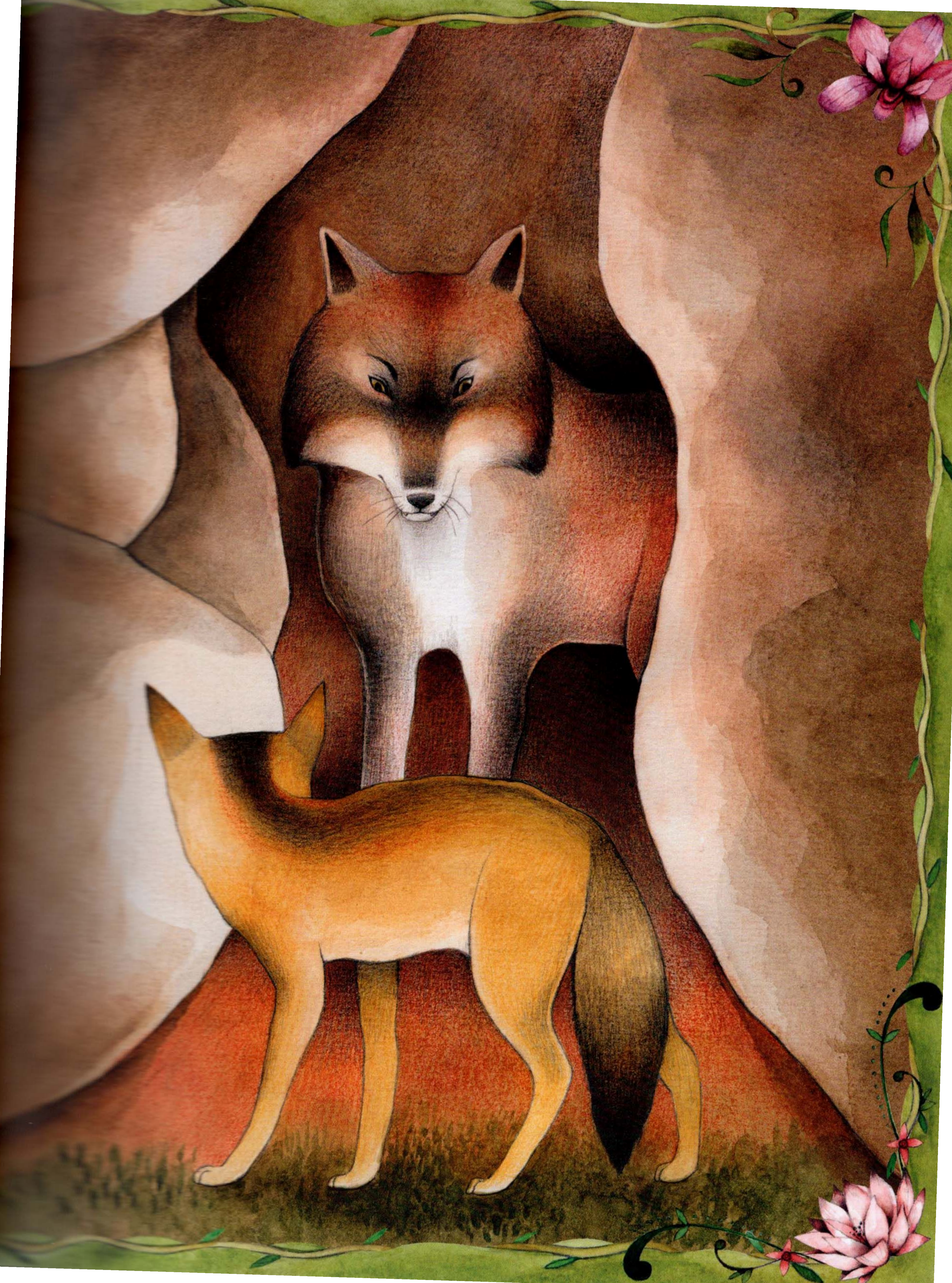
Ժամը յորն էր՝ տաք երեկո Սիոնի բլուրներում, երբ Հայր Գայրը արթնացավ ցերեկային քնից, քորեց ինքն իրեն, ապա հորանջեց և մեկը մյուսի հետևից ձգեց թաթերը՝ քնկոտության զգացողությունից ազատվելու համար: Մայր Գայրը պանկած էր՝ իր մեծ, մոխրագույն քիթը թավալվող, վնգստացող չորս ձագուկների վրա դրած: Լուսնայույսն ընկնում էր քարանձավի մեջ, որտեղ նրանք ապրում էին:

– Բը՛ռռ, – գոմոաց Հայր Գայրը, – որսի գնալու ժամանակն է:

Նա պատրաստվում էր իջնել զանոնավայրով, երբ փափկապոչ մի փոքրիկ ստվեր կտրեց-անցավ շենքն ու նվնվոցով ասաց.

– Թող հաջողությունն ուղեկից լինի քեզ, օ՛ր, գայլերի առաջնորդ: Եվ հաջողությունն ու ամուր ատամները թող երբեք չպակասեն քո զավակներից, ու թող նրանք չմոռանան այս աշխարհի քաղցածների:

Շնագայլ Թաբաթին էր՝ պնակալեզր: Հնդկաստանի գայլերը ատում էին Թաբաթին, քանի որ նա անընդհատ տհաճ իրավիճակներ էր ստեղծում, պատմություններ պատմում, լաթի կտորներ ու կաշվի մնացորդներ ուտում գյուղական աղբակույտերից: Բայց նրանից նաև վախենում

ամբողջական գիրքն այստեղ է՝

Bookmark